

RADOST

JSEM NECÍTLA

Stávalo se mi, že mi lidé často říkali, že jsem jim připadala radostná. Já - a radostná?! Tak jsem se rozhodně necítila! Často jsem netrpělivá, nespokojená a kritizuji druhé. Vůbec jsem si neuvědomovala, že bych v sobě měla nějakou zvláštní radost. Moje první reakce byla: „Tihle lidé mi ze zdvořilosti lžou.“ (Už jsem vám přece říkala, že bývám vůči druhým kritická.)

Ale pak mi došlo něco, co mě ohromilo: Možná, že opravdu viděli radost, ale ne ve mně, nýbrž radost, která k nim přišla skrze mne. Možná Bůh mým prostřednictvím konal své dílo, a to způsobem, kterého si byli ostatní více vědomi než já sama. Radost je totiž něco víc než jen pocit. Co je tedy radost?

Radost se obvykle chápe jako štěstí, veselost, dobrá nálada. Ale většina významných lidí, o kterých se mluví například v Bibli, zrovna veselostí neoplývala. Mnoho jich žilo tvrdý život naplněný nepohodlím a bolestí. O radosti se v Bibli mluví mnohokrát, ale ne v kontextu s pohodlím, štěstím nebo osvobozením od obtíží.

Uvažovala jsem, čím jsem dlouhá léta žila já sama. A došla mi jedna věc. Po všechna má léta ve službě byla mým dlouhodobým postojem věrnost - mému poslání a Bohu. Nebylo to ale pro mě mnohdy vůbec radostné: spíše jsem to prožívala jako umírání.

Ale co když právě věrnost nakonec přináší hlubokou radost? V Bibli jsem se pak dočetla o vztahu mezi věrností a radostí: „Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce... To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila“ (Jan 15,9–11). A jinde: „Velmi se z toho radujte, když se octnete ve všelijakých zkouškách. Zkouška vaší víry vede k vytrvalosti“ (Jak 1,2).

Dospěla jsem tak k závěru, že radost není pocit nebo věc, kterou máme: je to spíš místo, do něhož jsme pozváni vstoupit a pobývat tam. Radost je výsledkem vytrvalosti a také důvodem pro to, vytrvat.

Každý máme jistě dlouhý seznam věcí, které nás trápí. Ale můžeme v tom všem být věrní. Můžeme vytrvat ... a přebývat v radosti.

Zvečera se uhostí pláč, zjitra však jásoť.

Můj nářek jsi obrátil v tanec, Bože,

přepásals mě radostí,

aby ti zpívala má duše bez ustání.

Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky! (Žl 30)

Se svolením zpracováno podle knihy: Damaris Zehnerová, Šťavnatá chuť všednosti, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.